

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 545 din 8 mai 2011

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Sfințenia**

pag. 3 **Sfințenia Lui,
sfințirea noastră...**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DEZLEGARE LA PEȘTE

*„El le-a zis: «Veniți după Mine,
și vă voi face pescari de oameni.»»*

(Matei 4:19)

*„Duceți-vă și faceți ucenici din toate
neamurile, botezându-i în Numele
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.»*

(Matei 28:19)

Aduși la viață împreună cu Cristos, trăim în postura nouă de copii ai lui Dumnezeu fiind beneficiarii tuturor binecuvântărilor și promisiunilor făcute de către Dumnezeu celor ce se așează prin credință în lucrarea îndeplinită de Cristos la cruce.

Acum suntem oameni cu statut nou, cu o natură nouă dar și cu o perspectivă de viață schimbată, umblând sub călăuzirea și îndrumarea Duhului Sfânt.

Viața veche a rămas [Continuare pag. 2](#)

în urmă asemenea unui vis urât fără să mai avem nici măcar cea mai mică dorință de a ne întoarce înapoi deoarece am murit față de vremea aceea iar tot ceea ce este mai bun se află înaintea noastră și Dumnezeu care este credincios își va duce la îndeplinire promisiunile.

Însă singurul lucru pe care nu avem voie să-l uităm din lumea aceea este că am lăsat în ea ființe dragi care la fel ca și noi au nevoie să fie smulse din felul lor deșert de viețuire, scăpați de blestem și moarte și așezați în baza jertfei lui Cristos într-o stare de neprihănire.

Ca unii care am experimentat puterea învierii și trăim în Cristos, avem obligația sfântă de a ne implica activ în salvarea acestor oameni și aducerea lor în turma lui Cristos. În fiecare copil al lui Dumnezeu trebuie să existe povara câștigării sufletelor pierdute. Este porunca Domnului Isus Cristos cel înviat ca să fim implicați cu toată puterea și resursele de care dispunem în ducerea mesajului Evangheliei la fiecare făptură.

Cine a gustat dulceața mântuirii nu poate rămâne indiferent și insensibil știind că în jurul lui sunt oameni care se îndreaptă neștiutori spre iad.

Tocmai de aceea mandatul învierii nu

ne anunță doar că am primit o viață nouă dar ne și responsabilizează cu privire la cei care încă nu au ajuns să cunoască adevărul mântuirii.

Porunca lui Cristos și prezența Duhului Sfânt în noi ne fac pe deplin capabili să devenim „pescari” destoinici umplându-ne mrejele cu oameni câștigați pentru Împărăție și pentru Împăratul.

Noi nu ne aflăm aici în această lume pentru a câștiga lucruri materiale, nici pentru faimă, nici pentru satisfacerea unor plăceri firești sau a altor lucruri asemănătoare ci suntem aici cu misiunea de a „prinde” oameni în năvodul Evangheliei. Dumnezeu a decis să câștige oameni pentru Sine și să-i mântuiască folosindu-se de oameni care la rândul lor au trăit în haina păcatului iar apoi au fost câștigați pentru El și astfel cunosc foarte bine ce înseamnă să trăiești fără Dumnezeu.

Trebuie să ne gândim că oamenilor care nu le spunem adevărul astăzi, mâine s-ar putea să ajungă în flăcările iadului iar vina să ne aparțină și nouă din cauză că am tratat cu indiferență și nepăsare obligația de a le vesti Evanghelia. Dacă trăim învierea trebuie să fim gata să și vestim învierea. Pregățiți-vă de pescuit. S-a dat dezlegare la pește.

Sfințenia

“Urmăriți pacea cu toții și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul”

Sfințenia este partea binecuvantată acordată de Dumnezeu Însuși oricărui suflet mântuit care o primește și se bucură de ea prin credință. Sfințenia lucrează în tot ceea ce suntem și facem: în trupul nostru, în gândurile noastre, în vorbirea noastră și chiar în umblarea noastră.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că trupul nostru “este pentru Domnul”. El este templul Duhului Sfânt. Credinciosul este îndemnat “să-și sfințească vasul în

sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor... Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire”. Dumnezeu ne îndeamnă la sfințenia omului din lăuntru “Păzește-ți inima mai mult decât orice căci din ea ies izvoarele vieții”.

Scopul sfințeniei este ca fiecare credincios să se asemene tot mai mult cu Domnul Isus, încă de aici de pe pământ. Când vom ajunge în cer “vom fi făcuți asemenea Lui”, nu va mai exista nici o diferență între Modelul nostru și aceia pe care i-a sfințit El. De aceea fiecare să urmărim cu ardore sfințenia “fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul”. **Emma Zaharie**

Sfințenia Lui, sfințirea noastră...

Efeseni 1:4

Adeseori auzim remarcă că: „haina îl face pe om”! În parte, este adevărat. Însă cheltuielile financiare, consumul psihic și emoțional investit în această direcție, pentru întreținerea unei imagini exterioare favorabile, este atât de mare uneori încât nu mai rămân resurse pentru împodobirea și hrănirea omului din lăuntru. Din această cauză, există foarte mulți semeni de-ai noștri debusolați, sfâșiiați de incertitudini, lipsiți de perspectivă, vlăguiți, secățuiți de putere, încătușați într-o paradigmă de gândire care glorifică satisfacerea eului personal. Fragmentați și incompleți! Cu cât orgoliul este mai puternic, cu atât lupta este mai acerbă, iar sfâșierea lăuntrică tot mai adâncă, întrucât nimeni și nimic nu poate egala și umple golul din inima noastră decât Dumnezeu. Orice altceva din tot ceea ce suntem și facem se risipește într-o perdea de fum, care se pierde în neant.... nu lasă urme și ne golește de adevărata esență a vieții. *1 Petru 1:15*

Dar oare cum arată „haina sufletului” nostru? De-atâtea ori am cârtit împotriva Lui, protestând că „haina noastră” este prea strâmtă, largă, lungă, ori prea scurtă, uitând cu desăvârșire că El este Marele Croitor. Nu de puține ori ne amăgim, fiind convinși de măsura reală a lucrurilor, de ceea ce ni se pare că este sau ni s-ar potrivi cel mai bine. Cu cât această certitudine este mai puternică, cu atât percepția personală este mai eronată și defectuoasă. Să nu uităm niciodată că El cunoaște măsura perfectă pentru fiecare dintre noi și care este în concordanță cu tiparul Lui. El niciodată nu a greșit! *1 Tesaloniceni 4:3*

Te provoc în această zi să-ți examinezi cu grijă „haina”, să o speli și să-L lași pe

El să o împrăspăteze cu parfumul Lui. Nu aștepta până I se umplu ochii de lacrimi, dacă ai constatat că haina sufletului tău e murdară, șifonată, îmbăcsită de păcat ori îmbibată de nerecunoștință, indiferență și autosuficiență. De-aceea trebuie să veghem, să avem grijă la ceea ce gândim, simțim ori facem. Să nu uităm că „haina” cu care ne-a înzestrat El, nu ne aparține, poartă marca Lui! Aceasta trebuie purtată cu responsabilitate și demnitate! *2 Corinteni 7:1, Romani 12:1.*

Crede-mă pe cuvânt, că nimic nu-l poate produce mai multă încântare, plăcere și bucurie decât „haina” ta care este purtată cu sfințenie. Este ceva irezistibil! Îți taie respirația! Ce mai, El adoră „hainele simple, curate, dar alese”! *Psalmul 29:2 și 93:5.*

El este Marele Țesător! Lasă-L să țeară pe „haina inimii” tale, prin lucrarea Duhului său cel Sfânt, o broderie de excepție, imprimată de sfințenia, bunătatea, dreptatea, dragostea și blândețea Lui. Cu siguranță El va alege nuanțele și „texturile” cele mai potrivite pentru tine, în așa fel încât să nu uiți niciodată că „hăinuța” ta este croită de Marele Designer.

Cu certitudine, în acest fel, „haina” ta va căpăta valoare, unicitate, farmec, culoare și aromă, pentru că este urzită de Măinile Lui dibace și de Mîntea Sa ascuțită.

Când vei trăi în sfințenia cerută de El, „haina” ta va străluci, va isca curiozitate, va ridica întrebări, va stârni provocări și frământări și nu va aduce liniște în sufletele aceluia care nu-L cunosc, decât atunci când aceștia se vor întâlni cu Sennatarul lor.

P.S. Tânjesc după întâlnirea cu fiecare dintre voi, conștientă fiind de faptul că „hainele” pe care le purtați au o savoare și un parfum de neegalat, pentru că au fost țesute cu grație și sensibilitate de Măinile Lui alese! *Efeseni 2:21, Evrei 12:14.* Fiți binecuvântați!

Cu dragoste, Claudia Virginia Hosu

In fiecare primăvară mă minunez de frumusețea naturii, ca și cum ar fi pentru prima oară și, dacă aș avea suficient timp, aș sta ore în șir să privesc spectacolul oferit: înverzirea copacilor, dansul fluturașilor pe câmp, alergarea neconținută a păsărelelor după crenguțe pentru cuiburile lor, cântecul mierlelor și al turturelelor, zumzăitul găzelor și hărnicia albinelor, extrăgându-și nectar din primele flori. Primăvara aceasta am meditat mai atent la lucrările minunate ale lui Dumnezeu, am privit frumusețea pomilor înfloriți în diferite culori și am înțeles că, dacă te uiți cu băgare de seamă la lucrurile făcute de El, realizezi că DOMNUL e nu numai un Dumnezeu sfânt și drept, dar El este și neîntrecut în înțelepicune: matematician, chimist, arhitect, fizician, astronom, designer, pictor desăvârșit, și lista ar putea continua.

Mă întreb de ce oare nația umană, în marea ei majoritate, este atât de puțin atrasă de El. Îi venerază pe Mahomed, pe Buddha, pe mulți alți „zei” și „sfînți” morți acum, care nu au fost și nu sunt în stare de a face ceva deosebit. E suficient să privești în natură cu ochi atenți, și realizezi că omul, cu toată înțelepciunea lui, cu toată știința pe care o are acum, nu ar putea să fabrice o floare, ceva banal în ochii multora. Parfumurile făcute de oameni sunt substanțe chimice care nu se pot compara nicidecum cu mirosul adevărat al unei flori. Clădirile făcute de cei mai înțelepți constructori pălesc în fața măiestriei munților lui Dumnezeu, cele mai frumoase orașe făcute de

oameni sunt obositoare și parcă nefirești pe lângă frumusețea grădinilor, a poienilor, pădurilor lui Dumnezeu. Pe lângă toate acestea, oamenii sunt atrași mereu de zgomot, le place să asculte tot timpul cu urechile lor ceva, indiferent dacă e important sau nu. Zgomotul făcut de om e stresant și obositor, însă sunetele naturii lui Dumnezeu îmbie la odihnă și pace, liniște și relaxare. Mă întreb dacă nu cumva și noi, creștinii, nu am intrat cumva în jocul lumii, fără să realizăm prea bine acest lucru. Nu-l venerăm pe Budha, însă avem și noi „idolașii” noștri. Frecventăm, poate, spectacole „creștine” pe stadioane, unde se cântă rock „creștin”, locuri unde e zgomot și tulburare multă, mult internet, multă mișcare, agitație neconținută, stres continuu și lipsă de odihnă. Oare e bună direcția în care ne îndreptăm? Oare un șofer de cursă lungă, dacă realizează că din neatenție a luat-o pe un drum greșit, nu oprește mașina imediat să consulte mai bine harta? Nu întoarce el imediat și o ia pe altundeva?

Poate că acum e timpul să luăm un alt drum, să meditam nu numai la sfințenia caracterului lui Dumnezeu, ci și la frumusețea Lui, la tot ceea ce este El pentru noi. Să dorim să fim cu El și ca El. Să ne lepădăm de tot ceea ce nu este după voia Lui, să iubim liniștea și pacea, să iubim Cuvântul Lui mai mult decât orice, „Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.” ...” (Isaia 30:15)

Marina Pinteia

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Claudia HOSU**

Anunțuri

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Studiu biblic
Vineri - ora 18 - Grupul de rugăciune al tinerilor
Sâmbătă - ora 17 - Întâlnirea de tineret
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare